

R.M. Mc Cheyne

MAAK U OP, WORD VERLICHT

„Maak u op, word verlicht, want uw licht komt, en de heerlijkheid des Heeren gaat over u op. Want, ziet, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal de Heere opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden. En de heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot de glans, die u is opgegaan.” (Jesaja 60:1-3).

Deze woorden moeten nog over Jeruzalem vervuld worden. Deze heilige stad wordt sedert lang vertreden door de heidenen; haar muren zijn verbrijzeld, - haar tempel is neergebrand, en de moskee van Omar verheft zich spottend in haar midden. De wegen Sions treuren, daar niemand opgaat naar de heilige feesten. Geen zonnestraal verlicht de donkere frons van Juda; geen ster van Bethlehem schittert aan zijn hemel. Maar een nieuwe dag is op handen. De tijd zal komen, wanneer er een stem zal gehoord worden, zeggende tot Jeruzalem: „Maak u op, word verlicht; want uw licht komt en de heerlijkheid des Heeren gaat over u op.”

1. Merkt ten eerste op, dat het in een tijd zal zijn, wanneer er duisternis op aarde zal wezen: „want, ziet, de duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de volken.” De hele Schrift getuigt dat de tijd, wanneer de Jood verlicht zal worden, een tijd zal zijn, dat de wereld in duisternis zal verkeren. Paulus zegt duidelijk dat de wereld dood zal zijn, - een grote dode massa, - wanneer de Heere de Joden leven geeft: „Want indien hun verwerping de verzoening is van de wereld, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden?” (Rom. 11 : 15).
2. Ten tweede. De Heere Jezus zal Zich in die tijd van duisternis aan de Joden openbaren, de sluier zal opgeheven worden en de heerlijke Bruidegom zal tot hen komen. „De Heere zal over u opgaan en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.” Evenals de morgenzon boven de heuvelen opgaat en de Olijfberg met schitterend goud bekleedt, daarna de (puinhopen van) Jeruzalem bestraalt, en de heilige heuvelen doet opspringen van vreugde over haar liefelijke stralen, - zo zal het ook zijn met het treurige land van Juda. Christus zal over dat land opgaan, - de dag zal aanbreken en de morgenster in hun harten opgaan. Christus zal in

schoonheid en heerlijkheid verschijnen en het volk zal zich met vreugde onderwerpen aan Zijn toerekenende gerechtigheid. Zijn heerlijkheid en schoonheid zal over hen uitgespreid worden.

3. Merk ten derde op het gebod Gods aan de verlichte Joden: „Maakt u op, wordt verlicht.” Tot hiertoe hadden zij op de grond gezeten, in treurigheid en duisternis. Maar als Christus hun openbaar zal worden, zullen zij het leven geven aan de dode wereld. Het woord is: „Maakt u op, wordt verlicht.” Evenals Christus opgaat, zo moeten ook zij zich voor een duistere wereld opmaken; evenals Christus over hen schijnt, zo ook moeten zij de glans van zijn schoonheid en helderheid wedergeven. Evenals de maan, die een duister lichaam is, de zonnestrallen niet inzuigt, maar opgaat en schijnt, terwijl zij haar stralen over de duistere aarde heen spreidt, zo zal het ook met de verlichte Joden zijn.
4. Zie ten vierde op het gevolg: „De heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot de glans, die u is opgegaan.” Wanneer de liederen van de verlore Israëlieten in hun vaderlandse bergen gehoord worden, - hun mond vervuld zal zijn met gelach, en hun tong met gezang, - dan zullen de volken zeggen: „De Heere heeft grote dingen aan hen gedaan.” Tien mannen, uit allerlei tongen van de heidenen, zullen de slip grijpen van één Joodse man, zeggende: „Wij zullen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat God met u lieden is.” (Zach. 8 : 23). Wanneer de Psalmen Israëls van onder hun wijnstok en vijgenboom zullen oprijzen, zullen zelfs koningen hun kronen neerleggen, en komen om van hen de weg des vredes te leren.

Lieve broeders, bidt voor de Joden, bidt voor de vrede van Jeruzalem. O dat die blijde dag haast aanbreekt! De Heere zal het op Zijn tijd verhaasten.

Onderwerp. *Christus maakt zich op en verlicht de zielen, opdat zij zich opmaken en verlichten.*

I. De mens verkeert van nature in een staat van duisternis, vers 2: „De duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken.” Wanneer Christus over een ziel opgaat, vindt Hij haar in gehele duisternis.

1. Hij kent zichzelf niet. Een man, die in duisternis is, kan zichzelf niet zien, niet eens zijn eigen hand voor hem uit. Hij kan niet zeggen of zijn handen vuil of rein zijn. Zo is het met u allen in een onbekeerde toestand. U kent uzelf niet. Uw vingers zijn vuil, uw klederen bevekt, maar u weet het niet. Onreine begeerten zijn in uw hart geschreven, maar u kunt het niet lezen. U zegt: „Vrede, vrede, wanneer er geen vrede is.”
2. Een natuurlijk mens siddert voor het licht. Iemand, die lange tijd in een donkere kerker geweest is, kan de glans van het licht niet verdragen. Het hindert aan zijn ogen. Hij keert tot zijn donkerheid terug. Zo is het met alle onbekeerde zielen. U hebt de duisternis liever dan het licht, omdat uw daden boos zijn. Wanneer het licht van Gods heilige wet over u opgaat, siddert u terug. Wanneer Jezus, die het licht van de wereld is, u gepredikt wordt, sluit u uw ogen dichter dan ooit tevoren. Is er iemand onder u die het ondervonden heeft, dat wanneer Christus

u ten volle verkondigd wordt, - wanneer u genoodzaakt bent een wijle het licht van Zijn vriendelijk aanschijn, stralende door het Woord, te verdragen, - en u naar huis bent gegaan, keerde u dan niet graag terug tot andere gedachten van zonde en wereldsgezindheid? Hoe meer die zon scheen, des te meer hebt u uw ogen gesloten. O, hoe geheel bent u in de duisternis en bemint u haar!

3. Een natuurlijk mens tast naar de zaligheid. Een mens, die in de duisternis verkeert, tast rond gelijk een blinde. Als hij nodig heeft de deur te vinden, is hij genoodzaakt haar tastende te zoeken. Hij voelt overal rond, niet wetende, waar hij zijn hand moet plaatsen. Dikwijls gaat hij juist naar een tegenovergestelde richting. Zo is het met de natuurlijke mens, die de zaligheid zoekt: hij tast er naar in de duisternis. „Wij tasten naar de wand, gelijk te blinden, en, gelijk die geen ogen hebben, tasten wij; wij stoten ons op de middag, als in de schemering, wij zijn in woeste plaatsen gelijk de doden.” (Jesaja 59 : 10). Herinnert ge u niet een tijd, toen ge bekommerd was over uw ziel? - toen een plotselinge doodstijding, of enig gevaar, u deed beven voor het behoud van u ziel? En waarheen ging u om vrede te verkrijgen? U wist niet waarheen? U tastte er naar; u wist niet waarheen u te wenden. U werd op Jezus gewezen, maar u kon Hem niet begrijpen: „de duisternis heeft hetzelfde niet begrepen.” Hoe duidelijk derhalve dat u in donkerheid leeft!
4. Zij weten niet waartegen zij zullen struikelen. Iemand, die in de duisternis is, weet niet waartegen hij aankomt. Het kan gebeuren, dat zijn naaste stap in een afgrond is, of op donkere bergen. Zo is het met zielen, die zonder Christus zijn. Het pad van de goddelozen is als donkerheid; zij weten niet waartegen zij stoten. O, arme verblinde zielen, die zo vermetel in de zonde wandelt, u weet niet wat u doet. U weet dat u nooit tot Christus gekomen bent, en nochtans wandelt u met een lichte en geruste tred voort, alsof u voor altijd op een zacht kleed ging. Ontwaakt, lieve zielen! Ga niet in de duisternis verder want de afgrond en de valstrik liggen op uw weg, en vele vermeteले zondaars hebben zich een haastig verderf bereid. ‘Geef eer de Heere, voordat uw voet op de duistere bergen struikelt, en terwijl u naar licht uitziert, Hij hetzelfde in schaduwen des doods verkeert en de duisternis groter maakt’.

II. *Leer hoe een ziel tot licht en vrede gebracht wordt: „De Heere zal over u opgaan en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.”*

1. Christus gaat over de ziel op. Het beeld is genomen van het opgaan van de zon. Wanneer de zon opgaat, is alles licht; zo wanneer Christus over de ziel opgaat, is alles licht. Wanneer God allereerst een ziel doet ontwaken, ziet de mens zichzelf zitten in grote donkerheid en in schaduwen des doods. Hij vreest weldra in de buitenste duisternis te zullen geworpen worden. Hij zegt: ik moet mijn weg naar het licht richten. Hij worstelt om zichzelf te rechtvaardigen, - hij beproeft om zijn begane zonde door berouw uit te wissen, - hij tracht zijn leven te verbeteren. Maar hem treedt het woord tegemoet: „Ziet, u allen, die een vuur aansteekt, die u met spranken omgordt! Wandelt in de vlam van uw vuur en in de spranken, die gij ontstoken hebt. Dat geschiedt u van Mijn hand, in smart zult gijlieden liggen.”

(Jesaja 50 : 11). Nu zit de mens nog meer in benauwdheid; de duisternis van de middernacht is groter geworden dan tevoren. Maar dit is juist de tijd des Heeren. De ziel zit als 't ware in een kerker; zij ziet niet de weg des vredes. De Geest opent het Woord en Christus gaat op, - Christus de Zoon van God, - de Heere onze Gerechtigheid. Het hart van Christus wordt openbaar; Zijn liefde voor de verlorenen; Zijn werk voor hen; Zijn zekerheidgevende gehoorzaamheid en Zijn zekerheidgevend lijden. O heerlijke Christus! Dierbare Christus! Hij straalt als een nieuwe zon. De ziel blikt op Hem vol verbazing, en zegt: „Het licht is zoet en het is de ogen goed de zon te aanschouwen.” (Pred. 11 : 7). Is Christus over u opgegaan? Is Hij, - de betere Zon - aan u openbaar geworden?

Ach, zo niet, dan bent u de ellendigste van alle mensen; dan zit u in de duisternis en in schaduwen des doods. Och, wat zijn al de spranken van werelds genoeg? Wat betekenen al de vuren en fakkels, die de wereld ontsteekt? Zij zijn even bedrieglijk als de schijn van de lichtworm; zij leiden u naar het verderf; zij zullen spoedig uitgeblust worden en u voor altijd in de zwarte duisternis laten.

Bekommerde zielen, leert om uit te zien naar vrede O, met welk een bekommering doorzoekt u uw hart, om te zien of er enige verandering in is, die u vrede kan geven. Verandert toch uw plan. Blikt niet meer in die vuile kerker; ziet naar de heerlijke zon - ziet op Christus: een blik op Hem geeft vrede. Leert om het licht te verwachten. bent gelijk aan hen, die op de morgen wachten. U kunt evenmin u de vrede verschaffen, als u in staat bent de loop van de zon te veranderen. Erkent uw besmetting, erkent uw hulpeloosheid en verwacht dat Zijn hand de sluier zal wegnemen. „Ik verwacht de Heere, mijn ziel verwacht en ik hoop op Zijn woord. Mijn ziel wacht op de Heere, meer dan de wachters op de morgen.” (Psalm 130 : 5, 6).

2. De heerlijkheid van Christus zal de ziel bedekken. „Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.” Het is een reeds lang bekende zaak, dat de kleur niet in het voorwerp zit, maar dat deze door de zon bewerkt wordt en terugkaatst. De schone kleuren, waarmede deze schone wereld versierd is, komen alle van de zon. Hare heerlijkheid wordt op aarde gezien. Het is alles een gave van de zon, dat het gras die frisse groene kleur heeft en dat de rivieren evenals strepen zijn van golvend blauw; het is alles een gave van de zon dat de bloemen met haar duizend schoonheden geverfd zijn, dat het bloemblad van de roos die liefelijke blos en de lelie, welke noch arbeidt noch spint, een heerlijkheid heeft groter dan die van Salomo. Welnu, mijn lieve zielen, langs deze weg kunt u gerechtvaardigd worden. U bent donker, besmet en onwaardig in uzelf, maar de heerlijkheid van Christus zal over u gezien worden.
3. Merk op dat het *Zijn* heerlijkheid is. Indien u slechts toestemt om Christus als uw zaligheid aan te nemen, dan wordt Zijn Goddelijke gerechtigheid u toegerekend; Zijn lijden, Zijn gehoorzaamheid zijn de uwe. Zeg mij, bekommerde ziel, wat zoekt gij?

„Ik zoek om beter te kunnen verschijnen voor het oog van God.”

Meent u dan dat ge u ooit beminnelijker en heerlijker kunt doen schijnen in de ogen Gods dan Jezus Christus?

„Nee, die hoop heb ik niet.”

O, zie dan opwaarts. Christus wordt u als een kleed aangeboden. Doet aan de Heere Jezus Christus, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden. O, mocht God enige van u harten openen om het woord van Jezus te geloven! O, mocht u zien hoe stof en as in de schoonheid en de glans van Christus gehuld worden! O, mocht u zien hoe een vermoeide zondaar volmaakt schoon wordt door de lieflijkheid van Christus. Het is het heerlijkste gezicht van de wereld. „Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.”

III. *Het bevel aan allen in Christus: „Maakt u op, wordt verlicht”.*

Nooit werd een mens verlost alleen voor zichzelf. Nooit maakte de Heere een Christen om een op zichzelf staand wezen te worden. „Gij zijt het zout der aarde.” Maar zout is niet voor zichzelf, het moet gebruikt worden. Een stad op een berg kan niet verborgen blijven. Niemand ontsteekt een kaars, en zet die onder een korenmaat of een bed, maar op een kandelaar, en zij schijnt allen, die in het huis zijn. Maar hier is nog een wonderbaarder vergelijking: „Maakt u op, verlicht.” Christenen moeten Christus gelijk worden, kleine zonnen, die opgaan en schijnen in deze duistere wereld. Hij maakt zich op en schijnt over ons, en zegt dan tot ons: „Maakt u op, verlicht.” Dit is het gebod van Christus tot allen, die Hij heeft opgewekt: „Maakt u op, verlicht.” Lieve Christenen, u bent de lichten van de wereld. Arm, zwak, duister en zondig als u bent, Christus is over u opgegaan opdat ge u mag opmaken en verlichten.

1. Wees gelijk de zon, die elke dag schijnt en aan alle plaatsen. Waar zij ook gaat, overal brengt zij licht. Doet ook zo. Enigen schijnen als de zon in het openbaar voor de mensen, maar zijn in hun eigen kring zo donker als de nacht. Lieve Christenen, ziet meer op Christus, en u zult bestendiger schijnen.
2. Verlicht met het licht van Christus. De maan gaat op en schijnt, maar niet met haar eigen licht, zij ontleent dit aan de zon. Doet ook u zo. Schijnt zo dat Christus al de eer heeft. De zulken schijnen het heerlijkst, die hun eigen duisternis het meest erkennen en met Christus' glans bedekt zijn. O, waarheen u ook gaat, maakt het openbaar, dat uw licht en vrede van Hem afdalen; dat het door uw zien op Jezus is, dat u licht; dat uw heiligheid komt door de gemeenschap met Hem. „Laat uw licht zo schijnen voor de mensen.”
3. Maakt het u tot een levenszaak om te verlichten. Indien de zon nalatig werd om haar dagelijkse loop te volbrengen en het opgaf om verder te schijnen, zou u dan niet zeggen dat zij weggenomen moest worden? Zo lieve Christenen, indien u nalatig werd in wel te doen in het schijnen met de schoonheid van Christus, in het wandelen door de Geest van Christus, moest ook u weggenomen en uitgeworpen worden. Want scheen Christus niet over u opdat u een licht in de wereld zou zijn? O, denkt er aan nutteloze Christenen, die een kaars onder een korenmaat zet! Ik sidder wegens enigen, die niets voor Christus over hebben. Ach, u verongelijkt uzelf en onteert Christus het meest. Uw grootste heil bestaat in het verlichten; hoe meer u om Christus wil verlicht, des te gelukkiger zult u zijn. „Christus is mij het leven, sterven is mij gewin.”
4. Verlicht van verre en nabij. Heden wordt u bevolen uw broeders in de koloniën

te hulp te komen; hun het Evangelie te zenden, opdat de Zon der gerechtigheid over hen moge opgaan.

U zult mij zeggen: *het is beter de heidenen, die hier zijn, te hulp te komen.*

Maar ik antwoord u: het is zeer goed de heidenen, die hier zijn, te hulp te komen, maar het is evenzo goed de heidenen te helpen die buiten zijn. O, dat God u van uw enghartigheid mocht losmaken, en u Zijn Goddelijke Geest mocht geven. Laat de zon u onderwijzen. Zij schijnt ver en nabij. Zij schiet haar stralen niet alleen uit in een zonnig dal of op een heerlijk land. Nee, zij trekt van strand tot strand; werpt haar stralen uit over de grote oceaan, over de verzengde woestijnen van Afrika, en over de ijskusten van Groenland. Gaat heen, en doet desgelijks. Schijnt als lichten in de wereld.

Schijnt in uw binnenkamer in het eenzaam gebed. O, laat uw aangezicht door de verborgen omgang met God verlicht worden. Straalt in uw gezin, opdat u hun zielen mocht winnen. Schijnt in uw stad, opdat, wanneer u met de mensen samenkomt, het hun moge zijn alsof een engel met zijn vleugelen klapwiekte. Schijnt in de wereld, omarmt ieder plaats met de stralen van de levende liefde. O, laat het de begeerte en het gebed van uw hart zijn, dat iedere ziel verlost wordt. Wees zoals Christus, die niet wil dat iemand verloren ga.

En wanneer ooit een ziel in de donkere stroom van de eeuwige doodsstrijd wegzinkt, mocht u dan in staat zijn om uw vochtige ogen op te heffen en te zeggen: Vader, ik heb ten einde toe gebeden en ten einde toe gesproken. „ja, Vader, want zo was het welbehaaglijk in Uw ogen.”